

మత్తువాక్య
ప్రేస్ మాన పత్రిక
ఎంబోలీ

సత్యవాక్య
ప్రేస్ మాన పత్రిక

THE WORD OF TRUTH

రేడియో శ్రీలంకద్వారా కీర్తు సంఘముల కార్యక్రమములు

- తెలుగు** : సత్యవాణి (The Voice of Truth)
ప్రతి అది, మంగళ, గురు, శుక్ర, శనివారాల్లో
మధ్యహండి 2-30 గంటలకు.
- త మ శ ०** : సత్యవాణి (The Way of Truth)
మంగళవారం - 5-30 p.m.
గురువారం } - 6-45 p.m.
అదివారం } - 6-45 p.m.
- మ ల య శ ०** : The Voice of Truth
మంగళ, శుక్రవారాలు 8-45 p.m.
- క స్న డ** : The Voice of Tru'h
అదివారం - 1-45 p.m.
- హి ० దీ** : సత్యసుసమాచార్
మంగళ, గురు, శుక్రవారాలు 9-00 p.m.
అదివారం - 12-45 to 1-00 p.m.
- ఇ ० స్ని ఫు** : The Voice of Truth
సోమవారం - 9-00 p.m.
శుక్రవారం - 7-45 p.m.

◆ కార్యక్రమాలను అంచదు వినండి. అంచరికీ విన్నించండి.

సత్యవాక్య

THE WORD OF TRUTH

P.O. Box 80, KAKINADA, A.P. 533 001

Editor :

J.C. CHOATE

Managing Editor :

JOSHUA GOOTAM

Pleading for Restoration of First Century Christianity

సంపుటి 11

సెప్టెంబరు 1989

సంచిక 2

సంపాదకి యొము

వేదన బాధల సమస్య

(The Problem of Pain and Suffering)

వేదన మరియు బాధ ఈ రెండు సార్వతిక సమస్యలు. మనం ఏదో ఒక సమయంలో వీటిని అనుభవిస్తున్నాం. వీటిని మనం అర్థం చేసికొనకుండ, వాటి ద్వారా మనం సేర్కుకొనకుండ, వాటి ద్వారా మనం ఎదగకుండ, వాటి ద్వారా మనం గాయ ప్రచుబడకుండ ఎట్లు వాటిని ఎదుర్కొనగలం!

వేదన, బాధ ఈ సమస్యలు ఎదురై నప్పదు చాలా మంది దేవుని నిందించుటకు సిద్ధపడుచున్నారు. యుధ్యాన్ని గాని, కరువుగాని మానవులకు బాధ కలిగించే మరియొక సమస్యగాని దేవుడండుకు కలుగకేయాలని ప్రశ్నించుడు. దీనికి వ్యక్తిగతముగా అనేక సమస్యలు మానవుడే తినకొరకు సృష్టించు కొనుచున్నాడు. ఉదాహరణ నీవు ఎక్కువగా తింటే నీవు అస్వాస్థతకు గురి యొదువు. నీవు మధ్యపానాన్ని నీట్లే దానికి బానిస్తై నిన్ను నీళే చంపుకొండుతు. నీవు నీ వాహనాన్ని ఎక్కువ తేగంతో నాశించే నిన్ను నీవు గాయ

పర్వతోని యితరులను కూడ గాయ పర్వతు. నీవు జూడం ఆడికే నీ ధనాన్ని సమపోడుతు. నీవు నీతి బ్రహ్మమైన పనులు చేస్తే కొన్ని వ్యాధులు నీకు కలుగును. ఈలా ఇంకా ఎన్నో సంగతులు చెప్పకొన వచ్చును. మరో మాటలో చెప్పాలంచే పాపము, చెడ్డపనులు చేయటవలన వాటితో కూడ కొన్ని దుష్టలితాలు కలుగుతాయి. పాపమువలన వచ్చు జీతము మరణమని పాలు తెచ్చేను (రోమా 6 : 23).

యుద్ధాన్ని గురించి ఏమిటి? దాన్ని ఎందు ప్రీరఁభించారు? దాని విషయంలో డేవుని నిందించ కూడదు. ఒక గృహంలో భూర్యా భర్తలు విడిపోయినప్పుడు రేదాఁ లీడండులు పిల్లల విషయంలో బాధ్యతా రహితంగా నున్న సమయంలో బాధ అన భవించే పిల్లల విషయం ఏమిటి? కొన్ని సార్లు వారు చేయని నేరాగుకి బాధింపబడడం నిజమే. కాని దానికి కారణం డేవుడు కాదు. డేవుడు ఎందుకు ఈ పరి స్థితిలను కలుగియాలని నీవు అనుకొన వచ్చును. డేవుడే ఒక వేళ మానవులపై వ్త్రిడి కలుగిసి మన యిష్టాన్ని ఒరుగ సింహకుండా ఉంచే ఈ సమస్యలన్నీ ఉకపోయి ఉండును. కాని ఆయన మానవులపై వ్త్రిడి చేయడంఁదు. చాలా మంది ఆయన అలాచేస్తే ఈ గమస్య ఉమిం ఉక ప్రవును కదా అని అనుకొన వచ్చును.

తఁఫానులపలన పోచలు చుట్టివడం, గాయపర్వతించడం అనేక రీతుల్లో ఒడుగుచున్నది. దీనికి బాధ్యత డేవునిది కాదా? నిజానికి కాదు. డేవుడు లోకమను అంచి గమ స్తుమును సిర్పించేను. ఆయన పొక్కలిని సృజించి దానికి ఒక క్రమాన్ని పూర్వాటు ఉస్తాడు. ఆది యందు పొక్కలి వ్యాపిక్కముగా ప్రసేయటకు ప్రింగాను ఆది సృజింపబడఁదేదు. మానవుడు పాపము చేసినపుడు ఇతగా పొక్కలిలో ఇథల్కుమాలు ఒడుగుచున్నాయి. భూమి మండల తప్పులను గచ్ఛి

పొదలను సీకు మొలిపించును (ఆది కాం. 3:17-19). జలప్రిశయము, ప్రికృతి వాతావరణంలో గొప్ప మార్పు పాపము మూలముగా కలిగెను (ఆది కాం. 6, 7). వాతావరణ పరిస్థితులు ఒక కేంద్రి స్థానానికి వచ్చినప్పుడు వర్షము, గాలి, తుఫాను ఏర్పడి నష్టము కలిగించును. మానవుడు ముందు బాగ్రిత్తలు తీసికొనినప్పుడు, చాలా సందర్భాలలో అతడు నష్టపోకుండా ఉంటాడు.

చివరిగా మానవుడు మరణమనే సమయము ఎదుర్కొంటు న్నాడు. ఇది కుటుంబ సభ్యులకు గొప్ప దుఃఖాన్ని కలిగించును. ఇది కూడ ప్రికృతి సిద్ధమైన వట్టమే. ఆదాము, హావ్య జరిగించిన చాపము యొక్క ఘలితము లోకములో ఉన్నది (ఆది కాం. 3: 1-5; ఆది కాం 3 : 22-24).

పేదన, బాధ నిమిత్తమై దేవుని నిందించ కూడదు. వాటిని అర్థం చేసికొని, వాటికో జీవించి, వాటిద్వారా ప్రియోజనం పొందు టకు ప్రియత్తించాలి. మనం బాధింపబడాలని కోరుకొనము. ఇతరుల పేదనను మనం చూడడానికి ఇష్టపుపము. అలాగే దేవుడు కూడ మానవుడు గాయపడాలని కోరడంలేదు. బాధలు మనతో ఉన్నాయి. అవి మన జీవితంలో ఒక భూగం. ఆముచేత వాటికో మనం జీవించి వాటిని అధిగమించే సాధనలో ఉండాలి. దీనికి ముఖ్యకారణం ఏమంచే మనం ఈలోకంలో రక్తింపబడడానికి దేవుని సహాయం కొరకు ఎన్నరు చూచి ఆయనకు విధేయులము కావాలి. ఆయనకు నమ్మకమైన వారముగా యుంచే పాపముగాని కస్తీరుగాని, బాధలు గాని, ఎత్తబాటుగాని, మరణముగాని లేని పరలోకము లోనికి వెళ్ళి, గలము. నాస్తీహితుడా, త్రైస్తవ జీవితము అన్నిటి కంచేం మంచి జీవితము. ప్రిభువు ఆత్మలకొరకు నిరంతరం సంతోష సాభాగ్యములు. గలిగిన నిత్యనివాసము సిద్ధపరచి యుంచాడు..

బాధ వేదనతోపాటు కొన్ని మంచి సంగతులు కూడ ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు: మన శరీరంలో కలిగిన బాధ ఏదో ఒక తప్పిదానికి గుర్తుగా నున్నది. అట్టి జ్ఞానముతో మనం దానిని సరిచేసి కొనడానికి అవసరమైన ప్రియతన్నములు చేసికొన వచ్చును. ముఖ్య మైన సంగతి ఏమనగా మనం గాయప్రచ్ఛబడి, అవసరాలలో ఉన్న ప్యాడు దేవుని తట్టు తిరిగి ఆయనకు సమిాపముగా నుండి సహాయ మును కోరుదుము. వేదన బాధల ద్వారా ఎదుగుటకు ఇది గొప్ప ఆళీర్యాదము.

మురింపుగా ప్రతివిషయంలోను మంచిచెడ్డ సంగతులుంటాయి. వేదనుండి బాధనుండి మేలు పొందినట్లయితే “దేవుని ప్రిమించు వారికి, అనగా ఆయన సంకల్పము చౌప్యాన పీలువబడిన వారికి, మేలు కలుగుటకై సమస్తమును సమకూడి జరుగుచున్నవని యెరుగుదుము” (రోమా 8:28) అను తేఖన భాగాన్ని నెరవేర్చుటకు సహకరిస్తున్నాము.

మన శరీరములను దేవునికి సమర్పింపవలెను

పాఠు రోమాలో నున్న కీంస్తు సంఘుమునకు ఈ విధముగా వార్యియుచున్నాడు: “కాబట్టి సహాదరులారా, పరిశుద్ధమును దేవునికి అనుకూలమునైన సజీవ యాగముగా మిా శరీరములను ఆయనకు సమర్పించు కొనుడని దేవుని వాత్సల్యమును బట్టి మిమ్మును బటి మాలు కొనుచున్నాము. ఇట్టి సేవ మిాకు యుక్తమైనది” (రోమా 12:1). ఈ వాక్యము మనకును వర్తించుచున్నది. అయితే మనము ఎందుకు దేవుని సమర్పించు కొనవలెను? దేవుడే ఆజ్ఞాపించుచున్నాడు గమక మనము సమర్పించు కొనబడ్డులమై యున్నాము. దేవుడు

మనమై చూపించు జాలి, దయ, పేర్మ, కృష్ణసుబ్బట్టి మనం సమర్పించు కొనవలను. అంతేగాక మనము ప్రతీ యావిని దేవుని యొద్దనుండి పొందుచున్నాము. ఉచితముగా గాలి, నీరు, వెలుతురు, జీవించుటకు గల ప్రతీథిదానిని దేవుని నుండి పొందుచున్నాము. అట్టే మనపాపములను కీర్తిస్తు రక్తము చేత కడిగివేసికొని రక్తింపబడిన వారమై పరలోకమును పొందుటకు అర్థాతను పొందితిమి. ఇది ఎంత గొప్పభాగ్యము. ఇది దేవుని పలననే కలిగినది. కనుక మనము దేవునికి ఏమి సమర్పించు కొనగలము ।

బలులు కాదు

పాతనిబంధనలో ఇశ్టాయేరీయులు వారి పాప పరిహారార్థమై జంతువులను బలిగా సమర్పించేడివారు. అయితే ఆ బలులు సరియైనవి కావు. అవి పాపములను తీసివేశుచేసు (హె-గ్రీ 10:1-4). ఆ కాలములోనే దేవును ఇట్లు చెప్పాడు: “నేను బలిని కోరనుగాని కని కరమునే కోరుచున్నాను” (హామేయ 6:6). “నీతి న్యాయములు అనుసరించి నడుచుకొనుట బలులు అర్పించుట కంటె యొహోవాకు ఇష్టము” (సామెతలు 21:8). కనుక దేవును జంతువులను గాక మన శరీరములను ఆయనకు సమర్పించు కొనవలనని కోరుచున్నాడు. అయితే మన శరీరములను ఎట్లు దేవునికి తఱుగలము? మనము కోయి బడవలెనా, మనము మన రక్తమును చిందింపవలెనా? కానేకాదు. ఈ విధముగా చేయటి దేవునికి ఇష్టము కాదు. అయితే ఈక్రింది విధముగా మన శరీరములను దేవునికి సజీవ యాగముగా సమర్పించు కొనగలము.

పమర్పించుకొమ విధము

1. విశ్వాసములో ఎదుగుట ద్వారా మన శరీరములను దేవునికి సమర్పించు కొనగలము. విశ్వాసము ఒక యాగము వంటిదని

పూర్వ ఖిలిపి 2:17 వచనములో చెప్పాడు రాన్నదు. విశ్వాసమండు సీరముగా ఉండాలి, విశ్వాసంతో కొనసాగాలి. శరీరమువకు కలుగు ఆపనలలో శ్రీమలలో మనము దేవుని యంచలి విశ్వాసమును కను బరచవలెను.

2. దేవుని ఆశ్చేయంగా ఆరాధించుట సరియైన యూగము. “అక్కుతోను సత్యముతోను దేవుని ఆరాధించపటము” (యోహాను 4:24). అక్కుతో ఆరాధించుట అనగా పూర్వమనస్సుతోను, పూర్వ వివేకముతోను, పూర్వ హృదయముతోను, పూర్వ శక్తితోను దేవుని ప్రేమించి ఆరాధించుట. సత్యముతో ఆరాధించుట అనగా వాక్య ప్రకారము ఆరాధించుట (యోహా 17:17). పాటలు పాడునప్పాడు అభం చేసినాని మనస్సుతో పాడాలి. పార్థివ చేయునప్పాడు మన మనస్సు దేవునివైపు కేంద్రీకృతము కావాలి, వాక్యం వినునప్పాడు గ్రహించి, మన జీవితాలకు అనువర్తింప జేసినో వాలి. ప్రిభురాత్రి భోజనము తీసినోనునప్పాడు దాని ఉద్దేశ్యమును మరువక జ్ఞానముతో తీసినో వాలి, కాంకులు చెల్లించునప్పాడు దేవుని ఆజ్ఞను మరువక మన గుస్పిక్కను విస్పాలి. ఇదియే సరియైన యూగము, అనుమాలమైన యూగము.

3. మన శరీరమును దేవునికి సమర్పించవలెనంటే లోకము యొక్క ఆకలకు మన శరీరమును గురిచేయరాదు. “తండ్రియైన దేవుని యొముట పవిత్రమును, నిష్టశంకమైన భక్తి ఏడనగా..... ఇహాలోక మాలిన్యము తన కంటకుండా తన్ను తాను కాపాడుకొనుట యునే” (యోహా 1:27). “ఈ లోకముతో స్నేహము చేయువాడు దేవునికి శత్రువును” (యూ.ఒ. 4:4). “లోకములో ఉన్న దంతయు శరీరాక్ష, నేతా)క, జీవవు డంబము, ఇవి తండ్రివలన పుట్టినవి కావు” (1 యోహా 2:15-16). “శరీరేచ్ఛలను నెరవేచ్చుటకు శరీరము

విషయమై ఆలోచన చేయకడి” (ర్మా 18:14). “అత్యుతు ఃర్థధ మూగా పోరాదు శరీరాశలను విసర్జించుడి” (1 జీతరు 2:11). శరీర కార్యములను గూర్చి వసము గలతి 5:19-20 వచనమిలో ఉదవ గలము. అవి ఒ రత్నము, అపవిత్రిత, కముకశ్యము, విగ్రహ రాధన, అభిచారము, ద్వేషములు, కలహములు, మత్స్యములు, క్రోధములు, కష్టములు, ధోదములు, విమలములులు, అసూయలు, మత్తులు, అల్లరితో కూడిన ఆటపాటలు. కనుక మనము పై విషయ ములలో కొసపాగుచున్న యెడల వసన శరీరమును దేవుడికి ఉచ్చుటాడు.

సేతార్శకు లొంగకూడదు

మనము సేతార్శకు లోనగుచున్న యెడల వసము దేవుడికి సమర్పించు కొనుటాడు. కందియలలో వీధానవైసది సేతార్శము. అయితే కంటికి తృప్తి అందించేదు. “నదల దైష్టి దైష్టి కానేదు” (సామో 27:20). చెడుచూవు పలన వసము దేవుడికి దూరమగు చున్నాము. అందుకే కీస్తు క్షట్టు చెప్పేమః “నీ కుడికన్న ఇన్ను ఆభ్యంతర పరచిన యెడల దాని పెడికి నీయోద్ద నుండి పారచేయము” (మత్తయి 5:29). కాట్టి సేతార్శకు మనము లోను కారాదు.

కనుక కై ప్రతిపత్తుదు లోకమునకు భిన్నముగా ఉండవాను. మాటలోను, ప్రివర్తనలోను, కీయలలోను వాక్యానుసారముగా ఉన్న యెడల వసము వసన శరీరమును దేవుడికి సమర్పించుకొనగలము.

4. మన శరీరములను దేవుడికి సమర్పించుట ఆనగా వసన శరీరములను దేవుని ఆలయముగా చేయుట. మన శరీరములు మనవి కాన్న. ఇవి దేవుడిపలన కలిగినవి (1 కొరింథి 6:19). “మీ దేవములు దేవుడికి ఆలయమై యున్నవి” (1 కొరింథి 6:16). కనుక మనము ఘన దేవముతో దేవుని వహిమ పరచవాను. అణగా

మన శరీరమును శరీర కార్యములకు దూరముగా నుండివెను (1 కొరింథి 3:17). శరీరమును శరీర కార్యములనుండి కాపాడు కొనుట శారీరకముగాను, ఆత్మియంగాను మంచిది. ఉనా॥ దొంగ తన కొనుట శారీరకముగాను, ఆత్మియంగాను మంచిది. ఉనా॥ దొంగ తన కొనుట శారీరకముగాను మానివేయుటవలన అతడు శిక్షలనుండి విముక్తి దొంగతనమును మానివేయుటవలన అతడు తన శరీరములోన్కి క్రీస్తును పొందును. అంతేగాక ఆత్మియంగా అతడు తన శరీరములోన్కి క్రీస్తును ఆప్యానించును. వ్యధిచారి తన తప్పను తెలిసికొని ఆ పాపమును ఆప్యానించును. వ్యధల శారీరకంగా ఆకోగ్యవంతుడగును. — దేవునికి మానివేసిన యెడల శారీరకంగా ఆకోగ్యవంతుడగును. — దేవునికి విధేయుడై ఆత్మియ జీవితమును గడువును.

మన శరీరములోని ప్రీతి ఆవయవమును దేవుని సేవకొరకు వినియోగించుట ద్వారా మన శరీరములను సమర్పించు కొనగలము. “మా ఆవయవములను నీతి సాధనములుగా దేవునికి అప్పరించు కొనడి” (రోమా 6:18). “మా శరీరమందు పాపమును ఏల నియ్యకుడి” (రోమా 6:12). “కీర్తు మిాలో ఉన్న యెడల మిా శరీరము పాపము విషయమై మృత్యునది” (రోమా 8:9). “మనము శరీరమునకు బుణాస్తులము కాము” (రోమా 8:12).

(5) దేవును మనకు ఇచ్చిన సామధ్యాన్ని హృదయపూర్వక ముగా నిర్విర్తించాలి. హృదయంలో నిశ్చయించిన ప్రికారము కానుకలు ఇచ్చుట (2 కొరిం 9:7), హృదయపూర్వకముగా పాటలు పాడుట (ఎచ్చ 5:19), పట్టుచలతో ప్రార్థించుట (ఎచ్చ 6:20), ఇతరు లకు మేలు చేయటయందు విసుగక యుండుట (గలతి 6:9).

(6) మనము పూర్తిగా కీర్తుకొరకే జీవించుట ద్వారా మన శరీరములను దేవునికి సమర్పించుకొనగలము.

పాలు ఇట్లు చెప్పాచునాడ్నాడు: “నామట్టుకై బ్రితుకుట కీర్తు చావై కై లాభము” (సిలిపి 1:21). ఎంత గొప్ప నిశ్చయము! తన

శరీరమును కీర్షిస్తు సేవకై వినియోగించినాడు. పాతనిబంధనలో దేవునికి బలిగా తయావలెనని సిద్ధప్రచిన జంతువు దేవునిదే. దానిని మరి దేనికి ఉపయోగించరాడు. అట్టే మన శరీరము దేవునిదే గాని సాతానుకు తయారాడు - తలాక ఆశలను నెరవేర్చుకొనుటకు శరీరాన్ని వాడరాడు. “ఎందుకనగా దేవముతో జరిగించిన వాటి ఘలము ప్రీతి వాడును పొందునట్టు మన మందరమును కీర్షిస్తు న్యాయపీకము యొచుట ప్రీత్యక్తము కావలెను” (ఒ కొరింథి 9 : 10).

పైనున్న వాటియందే మన మనస్సు ఉంచాలి. భూసంబంధ మైన వాటిమోద మనస్సు పెట్టుకుడి (కొలస్స 3 : 2,3). “విరిగి నలిగిన మనస్సు దేవుని కిష్టమైన బలులు” (కీర్త 51 : 17).

కావున శీయులారా, మన శరీరమును దేవునికి సమర్పించు కొనవలెను. కీర్షిస్తు కొరకు జీవించవలెను. లోకాశలకు దూరముగా ఉండవలెను. నిత్యజీవముపై మన దృష్టిని కేంద్రీకరించవలెను. దేవునికి మన శరీరములను అర్పించుకొనుట ద్వారా దేవునికి కృత ఇంకాలమై యుందను.

—ది. చిరంజీవి.

కాకినాడ సూక్తీ ఆఫ్ ప్రీచింగ్.

వది ఆఙ్గలా:

నీ తలిదండ్రులను మనపరచుము

(Honour thy Parents)

దేవుడు మోక్ష ద్వారా ఇశ్టాన్యేయుల కెట్టిన పది ఆఙ్గలు రెండు భాగములుగా యున్నవి. వాటిలో మొదటి నాలుగు ఆఙ్గలు దేవునితో మానవుని సంబంధమును గూర్చి తరువాతే ఇదే ఆఙ్గలు

మానవునితో మానవుకి ఉండవలసిన సంబంధమును గూర్చి చెప్పాచున్నవి. మానవునితోను దేవునితోను కూడ మానవును సత్కం బంధము కలిగియంటేగాని దేవుడు సంతోషించడని ఈ పది ఆజ్ఞలను బట్టి మనము గృహించుంచును.

దేవుషిట్లు ఆజ్ఞాపించాడు: “నీ దేవుడైన యొహోవా నీ కనుగై హించు దేశములో నీవు దీర్ఘాయుమ్యంతుడవగునట్లు నీ తండ్రిని తల్లిని సన్మానింపుము” (నిర్వమ 20:12). మానవుకి మానవుకి మధ్య ఉండవలసిన సంబంధాన్ని తెలియజేసే ఆజ్ఞలలో ఇది మొదటిది. మన తలిదండ్రుల ప్రాముఖ్యతను ఈ యాజ్ఞ తెలియజేయుచున్నది. మానవుడు మొదటి నాలుగు ఆజ్ఞలను పాటించిన యొడలు, తరువాత అదు ఆజ్ఞలు పాటించుట సులభమగును.

నీ తలిదండ్రులను సన్మానింపుమని దేవుడు ఆజ్ఞాపించాడు. అంటే వారిని గౌరవించాలి, వారి విలువను గృహించాలి, వారియైడుల భక్తి కలిగియండాలి. “తల నెరసిన వాని థ్యోదుట లేచి ముసలినాని ముఖమును ఘనపరచి నీ దేవునికి భయపడవలెను” అని లేచి 19:32 లో ఆజ్ఞాపింపబడినది. పిల్లలు “మొదట తమ యింటివారి యొడల భక్తి కనపరచుటకును, తమ తలిదండ్రులకు ప్రతిత్యపకారము చేయుటకును సేర్చుకొనవలెను; ఇది దేవుని దృష్టి కనుకూలమై యున్నది” యని 1 రిమోతి 5:4 లో పాలు హైచ్చరించాడు. తలిదండ్రులను గౌరవించుట సేర్చుకొనవలునని బకరు చెప్పారు. మనము పసిబిడ్డలుగా యున్నపుడు ప్రతి అవుసరమును తీర్చినవారు తలిదండ్రులే.

విధేయత చూపాలి

తలిదండ్రులను మనమెట్లు సన్మానించగలమ్ము? వారికి విధేయత మాపుటద్వారా వారిని సన్మానించగలము. “నా కుమారుడా, నీతండ్రి

ఉపదేశము ఆలకింపుము, నీ తల్లి చెప్పు బోధను తోఱిసివేయకము” అని సాలొమోను రాజు చెప్పాడు (సామె 1:8). ఎథర్ 6:1-లో వోలు ఇట్లు పౌచ్చరించుచున్నాడు: “పిల్లలారా, ప్రభువు నందు మించాలు ఇట్లు పౌచ్చరించుచున్నాడు: “పిల్లలారా, ప్రభువు నందు మించాలు ఇట్లు నీ తండ్రిని తల్లిని సన్మానిసిపుము; అప్పాడు నీవు భూమి మించాలు దీర్ఘాయుష్మంతుడు వగునవు. ఇది వాగ్దానముతో కూడిన ఆజ్ఞలలో మొదటిది”. “పిల్లలారా, అన్ని విషయములలో మించాలు ఇట్లు మాట వినుడి; ఇది ప్రభువు బట్టి మెచ్చుకొనదగినది” యని కొలస్స శి: 20లో అతడు మరల చెప్పాడు.

తలినండ్రులకు అవిధీయులగుట నలన ప్రతిఫలము వేరుగా యుంటాడి. ఇశాయేలీయులకు దేవుడు ద్వితీయ 21:18-21 లో ఇట్లు చెప్పాడు: “ఒకని కుమారుడు మొండివాడై తిరగబడి తండ్రిమాట గాని తల్లి మాటగాని వినక యుండి, వారు అతని శిక్షించిన తరువాత యును అతడు వారికి విధీయుడు కాకపోయిన యెంల అతని తలిదండ్రులు అతని ఇట్లుకొని ఉంచి గాని యొద్ద కుర్చుండు పెద్దల యొద్దు అతని తీసికొని వచ్చి, మా కుమారుడైన వీడు మొండివాడై తిరుగబడియున్నాడు. మా మాట వినక తిండిబోతును తాగ్గిగుబోతును ఆయునని ఉంచి పెద్దలతో చెప్పవలెను. అప్పాడు ఉంచి ప్రజలందరు రాళ్ళతో అతని చావగొట్టవలెను. అట్లు ఆ చెడుతనమును నీ మధ్య నుండి పరిహరించుచువు. అప్పాడు ఇశాయేలీయులందరు విని భయ పడుడురు”.

తలిదండ్రులకు అవిధీయులగు పిల్లలను కుర్చుల్లో మనము ఎక్కువ మాస్తున్నాము. “తన తండ్రినైనను తల్లినైనను శపించు వాడు .నిశ్చయముగా మరణశిక్ష నొందునని” నిర్మ 21:17లో దేవుడు ఇశాయేలీయులకు చెప్పాడు. “ఎవడు తన తండ్రినైనను తల్లినైనను దూమీంచునో వానికి మరణశిక్ష విధింపులెను. వాడు తన

తండ్రినో తల్లినో దూహించెను గనుక తన శిష్టకు తానే కారకుదు”
అని లేపి 20:9లో చెప్పబడినది.

తలిదండ్రుల సహసింపని పిల్లలవలన వాడు సన్మానింప బడతారు. అయితే “తండ్రిని అపహసించి తల్లి మాట విన నొల్లనివాని కన్న లోయ కాకులు పీటును. పత్రీరాజు పిల్లలు దానిని తినును” అని సామెతలు 30:17లో వార్యియబడి యున్నది. మరల “తన తండ్రినైనను తల్లినైనను కొట్టువాడు నిశ్చయముగా మఁణిక్క నొందునని” నిర్దమ 31:16లో చెప్పబడియున్నది.

ఆదుకోవాలి

తలిదండ్రుల యొక్క అవసానకాలములో వారిని ఆదు కొనుటవలన బిడ్డలు వారిని సన్మానింప గలరు. సృథాష్ట ములోయున్న తలిదండ్రుల యొడల బిడ్డలకున్న బాధ్యతను గూర్చి బైబిలు ఎక్కువ భోధించుచున్నది. “గిన్న కః న సీ తండ్రి ఉపదేశము ఆంగీకరించుము. సీ తల్లి ముదిమియందు ఆఖేను నిర్లఘ్యము చేయకుము” అని ఔనియైన సాలామోను సామెతలు 28:22 లో పరికాదు. 1 ఇమోరి 5:4లో అప్పా. వోలు ఇట్లు చెప్పాడు: “న విధవరాలికైనను పిల్లలుగాని మనుమలుగాని యుండినయొడల, ఏయ మొదట తమ యింటివారియొడల భక్తికవబరచుటకును, తమ తలిదండ్రులకు ప్రిత్యుపకారము చేయటకును సేర్చుకొనపాశు.” మరల, “ఎవడైవను స్వీకియిలను విశేషముగా తన యింటివారిని పంచ్ఛించపోయిన యొడల వాడు విశ్వాస శ్వాగము చేసినవాడై ఆవిశ్వాసికన్న చెడ్డవాడై యుండును” అని కిం వచనములో అరుదు చెప్పాడు. మిశ్రీలారా, మహ తలిదండ్రులు బలహీనముగా యున్న తుపటి వారిని అన్ని విషయములలోను మహము ఆదుకోవాలి.

తలిదండ్రులకు విధేయడై యొసుప్రభుతు మవక్కా గొప్ప

మాదిని సల్కిల్చాడు. ఆయన తన తలిదండ్రీలకు లోభది యుండెనని లూకా 2:51 లో వార్యియబడియున్నది. సిలుపషై వేలాడుచు కూడ యేసుప్రభువు తన తల్లిని గూర్చి ఆలోచించాడు. ఆయన యోవో నును చూచి “యిదిగో నీ తల్లి అని చెప్పేను. ఆ గడియనుండి ఆ శీఘ్రుడు ఆమెను తన యింట చేర్చుకొనెను” అని యోవోను 19:27లో వార్యియబడి యున్నది.

తరువాత, తలిదండ్రీలు సన్మానించబడాలంచే వారు కూడ గౌరవప్రధానైన జీవితాన్ని జీవించాలి. అబ్రహము గౌరవింపబడతగిన తండ్రివలె జీవించాడు. అబ్రహమును గూర్చి దేవుడు ఇట్లు తలం చామః “యేహావా అబ్రహమును గూర్చి చెప్పినది అతనికి కలగ జేయునట్లు తన తరువాత తన పిల్లలును తన యింటివారును సీతి న్యాయములు జరిగించుచు యేహావా మాగ్దమును గైకొనుటకు అతడు వారి కాళ్ళాపీంచునట్లు సేనతని ఎరిగియున్నాను” (ఆడి 18:19).

సన్మానింపబడగోరు తలిదండ్రీలు తమ పిల్లలను క్రీమశిక్షణలో పెంచాలి. అట్టి బాధ్యతను వారు కలిగియున్నారు. “తండ్రీలారా, మీ పిల్లలకు కోపము రేవక ప్రభువుయుక్క శిక్షలోను బోధ లోను వారిని పెంచడి” యని పరిశుద్ధాత్ముడు ఎథరీ 6 : 4లో పోచ్చరించుచూస్తాడు. పిల్లలచే గౌరవింపబడగోరు తలిదండ్రీలు తమ బిడ్డలను సరియైన విధంగా, మంచి మాగ్దములో పెంచాలి. “బాలుడు నడువవలసిన త్రోవను వాసికి సేర్చుము. వాడు పెద్దవాడైపుప్పుడు దానినుండి తోలగి పోడని” దేవుని వాక్యము చెప్పుచున్నది (సామె 22: 6).

తలిదండ్రీలను సన్మానించుటవలన బిడ్డలకు దీర్ఘాయువు వాగ్దా నము చేయబడినది. పది యాళ్ళలలో వాగ్దానముతో కూడిన మొదటి ఆళ్ళ యిది. సీవు యేహావా వలన ఆశీర్వదింపబడ గోరుచున్నావా.

సీ తలిదండ్రులను సన్మానించుము. వారు టైప్పులు కాకపోతే,
వారు సీపుకూడ టైప్పులై కీస్తుగారకు జీమించాలి. దేవుని ఘన
పరచువాడు తప్పక తలిదండ్రులను సన్మానించగలడు.
—జామువా గూటు.

దేవత్వములో ఒక్కరా లేక మంగ్లరా?

(The Godhead—One or Three?)

(గత సంచిక తరువాయి)

—వి. డి. హావ్డు

వీక్షించా ఒక సంగతి ఇద్దరు సాక్షులవలన యదార్థమని నిరూ
పింపబడును. దేవత్వమును గూర్చి దేవుడు, కీస్తు కూడ సాక్ష్యము
పలుకుచున్నారు. అందువలన దేవత్వములో కసీసం దేవుడు, కీస్తు
వున్నారు. యోహను 8:17, 18లోని టైవిక ప్రిబోధము యాది వాస్త
వమని నిరూపించుచున్నది. “మరియు ఇద్దరు మనుష్యాల సాక్ష్యము
సత్యమని మించుకొన్నారు తప్పించుచున్నది గదా! నన్ను
గూర్చి నేను సాక్ష్యము చెప్పాలోనువాడను, నన్ను పంపిన తండ్రియు
నన్ను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాడస్తి” కీస్తు పలికెను.

దేవుడు, కీస్తు రెండు వ్యక్తిత్వములు అనే విషయాన్ని తిరస్కరిస్తే బైబిలులో రెండు టైవిక సాక్ష్యములను తిరస్కరించుటయే. ఈ విషయం ఎట్లు సాధ్యమో ఉపాంచగలరా? తండ్రి కుమారుని
లోకములోనికి పంచెను. దేవునికి కుమారుడున్నాడు. కీస్తునకు తండ్రి
ఉన్నాడు. ఆయనే దేవుడు.

ఒకే దేవుడు — మరియు దేవుని తల్లా

తండ్రి, కుమారుడు, పరిశుద్ధాత్ముడు ఒకే వ్యక్తి అయితే

రోమన్ కాథలిక్ సంఘము చెప్పే అబద్ధ సిద్ధాంతము ప్రికారము మరియు దేవుని తల్లి! మరియ యేసునకు తల్లి. కీస్తు, దేవును ఒకే వ్యక్తి అయితే మరియ దేవుని తల్లి:

ఇది అబద్ధ సిద్ధాంతము. ఇది అవమానకరమైన సిద్ధాంతము. దేవుని ఫౌనమునుండి ఆయనను దిగజార్చి మానవునితోను సృష్టితోను సమానముగా చేయి సిద్ధాంతము.

వారు ఏకమై యువాను

తండ్రియైన దేవుడు, కుమారుడైన కీస్తు మరియు పురిశుద్ధాత్ముడు, యేకమై యువాను. కాని ఒకే వ్యక్తిగా కాదు. వారు జేరేరు వ్యక్తులు. అయినప్పటికి క్రిమంలాను, ప్రియోజవంలాను, సంకల్పమంలాను ఏకమై యువాను.

కుమారుడు తండ్రికి చేసిన ప్రార్థనలో (యోహ 17:20,21). ఆయన, తండ్రి ఏకమై యువుట్టు ఆయన శిష్టులంతా ఏకమై యుండవలెనని పార్థించేను. శిష్టులంతా ఒకేబక్క న్యక్తిగా ఉండాలని పార్థించలేదు. ఆయన ఈలాగు పార్థించేనఁ: “మరియు నీవు నన్ను పుచ్ఛితివని లోకము నమ్మునట్టు తండ్రి), నాయుందు నీవును నీయందు నేనును ఉన్న లాగున వారును మనయందు ఏకమై యుండవలెనని వారి కొరకు మాత్రిము నేను పార్థించుటలేదు. వారి వాక్యము వలన నాయందు విశ్వాసముంచు వారండరును ఏకమై యుండవలెనని వారి కొరకును పార్థించుచుచువాను”. తండ్రి, నేను యేకమైయున్నామని కీస్తు, చెప్పినందువలన దేవుడు కీస్తు ఒకే వ్యక్తి అయినట్లయితే శిష్టులండరు చూలామంది వ్యక్తులు కారు. అందరును ఒకే వ్యక్తియై యున్నారు. ఎందుకనగా “అందరు యేకమై యుండవలెనని” కీస్తు పార్థించేను. తండ్రి కీస్తు ఒకేవ్యక్తి అయిపట్లయితే పార్థివలో ప్రభు చెప్పినట్టు శిష్టులు కూడ ఒక వ్యక్తి మాత్రిమే కాదు. వారు దేవుని

తోను కీస్తుతోను సమానమై యున్నారు. ఆ అగ్గ సిద్ధంతము మానవుని దేవునిగ చేయుచున్నది.

కైస్తులు కీస్తుతో దేవునై యున్నారంటే కైస్తులు దేవుని అర్థమా? ఇది నమ్మదగిన విషయం కాదు. దేవుడు కీస్తు ఏకమై యున్నట్టు కైస్తులండరు ఏకమై యుండవలెను. ఒకట వ్యక్తిగా కాదు.

భార్యాభర్తులు ఏకమై యుండాలని పాలు చెప్పినప్పాడు ఒకట వ్యక్తిగా ఉండాలని కాదు. “ఈ హేతువుచేత వుమఫుడు తన తండ్రిని తల్లిని విడిచి తన భార్యను హత్తుకొనును. వారిద్దరు ఏకశరీరమగుదురు” (ఎథ 5:31). “వారిద్దరు ఏకశరీరమగుదురు” అని చెప్పినప్పాడు 2 కట వ్యక్తియై యుండాలని అర్థమా? ఎంత అర్థరహితము!

కొన్ని సంవత్సరాల కీతము పెంతోస్తు సంఘానికి చెందిన ఒక పెద్దమనిమితో ఒక బహిరంగ తర్కము (Public Debate)లో పాల్గొన్నాను. అయిన దేవత్వము నందు ఒకే వ్యక్తి యున్నడని చెప్పాచున్నాడు. అక్కడ ఒక సంగతి జరిగెను. నా ప్రిత్యద్దిని బోధకుడైన అతని స్నేహితుడు “పవిత్రమైన ముద్దు” వేదికమై ఔట్టుకొని అతని అభినందించెను. తర్క సమయంలో నా ప్రిత్యద్దిని సీకు వివాహమయిందా? అని అడిగాను. “అయిందని” చెప్పాడు. అతనితో ఇలా చెప్పాను: “పాలు భార్యాభర్తులు ఏకశరీరమై యుండాలని చెప్పాడు. ఏకమై యుండాలని బోధించే ఈ మాటలను ఒకే వ్యక్తియై యుండాలని చెప్పాచున్నారు గనుక బోధకుడైననీ స్నేహితుడు నిన్ను ముద్దుఔట్టుకొని అభినందించుట సీ భార్యనుకూడ ముద్దుఔట్టుకొన్నాడై”. అన్న పెంటనే నా ప్రిత్యద్ది “ఏకమై” యుండాలంటే ఒకే వ్యక్తియై యుండాలని అర్థం కాదని చెప్పాడు. దేవుడు కీస్తు పరిశుద్ధాత్మ ఒకే వ్యక్తియై యుండారని అనకూడదు. వారు ఏకమైయుండుని బైపిలు చెప్పాచున్నది.

ఇ యోవును ఇవ వచనము యిట్లు బోధించుచున్నది: “కీర్తిస్తు బోధయందు నిలిచియుండక దాసిని విడిచి ముందునకు పాగు ప్రితివాదును దేవుని అంగీకరింపనివాదు; ఆ బోధయందు నిలిచియుందువాదు తండ్రిని కుమారుని అంగీకరించువాదు”. తండ్రిని కుమారుని అనగా “యిద్దరిని” అని లేఖనభాగము తెలియజేయుచున్నది.

ఆభ్యంతరం :

యేమ - దేవుడు సశరీరుడుగా ప్రత్యక్షమయ్యేమ

దేవత్వములో ఒకే వ్యక్తి యున్నడని చెప్పేవారు చెప్పే కొన్ని ఆభ్యంతరాల్ని పరిశీలిస్తాం. తండ్రిమైన దేవునిగూర్చి కుమారుడైన యేసుకీర్తిస్తునుగూర్చి బైబిలు చెప్పుచుండగా ఒకేవ్యక్తి యున్నడని చెప్పటకు నిలువబడినవారు కీర్తిస్తు శరీరముతో ప్రత్యక్షమైన దేవుడని చెప్పుచున్నారు. ఇద్దరు వ్యక్తులు కాదు, ఒకేవ్యక్తి శరీరాకారముతో వచ్చేను. కీర్తిస్తు అనగా శరీరాకారముతో ప్రత్యక్షమచబడిన దేవుడు లోకమునకు వచ్చేను. అందుచేత కీర్తిస్తే దేవుడు. ఒకే ఒక వ్యక్తి అని చెబుతారు.

“యేసుయొక్క జీవము మా శరీరమందు ప్రత్యక్షపరచబడుటకై యేసుయొక్క మరణానుభవమును మా శరీరమందు ఎల్లప్పుడును వహించుకొని పోవుచున్నాము” (2 కొరింథి 4:10). యేసుయొక్క జీవము మా శరీరమందు ప్రత్యక్షపరచబడుటకు అని పొలు చెప్పట పలన పొలు శరీరము కీర్తిస్తు శరీరమయ్యేనారి పొలు కీర్తిస్తు ఇద్దరు ఒక్కరేనా? ఇదెంత హాస్యాన్వయిస్వదము! ఈ ‘ప్రత్యక్షత’ సిద్ధాంతము నిజమైతే పొలు యేసుకీస్తే! కీర్తిస్తును ఇశ్రాయేలుకు ప్రత్యక్షపరచుటకు నేను సీళ్లలో బాహ్యస్వరూపించుచు వచ్చితినని బాహ్యస్వరూపించుచు యోవును చెప్పేను (యోవ 1:31). బాహ్యస్వరూపించుచు యోవును

కీస్తు ఏకమైయున్నారని ఒకే న్యక్తి యని ఎవరైనా చెప్పగలుగుట సాధ్యమా ?

ఆయన (కుమారుడు) దేవుని తత్వముయొక్క మూర్తి మంతము నైయండి... (హెబీ 1:1-3). ఆయన ‘తత్వము’ అని చెప్పటపలన “ఒకే పోలిక” అని భావించి దేవుడు కీస్తు ఒకేవ్యక్తి అనే తొందర పాటు నిర్ణయానికి కొందరు మత నాయకులు వచ్చిరి. కాని యిది అవివేకమైన యోచన. దేవుని పోలికగా మానవుడు సృజింపబడినట్లు బైభిలు చెప్పచున్నది. పోలిక అనగా రెండు ఒకటే అర్థము అని భావించుచున్నారు. పోలిక (Image) అనగా రెండూ ఒకటే (Identity) అని అర్థము కాదు.

దేవునిలో కీస్తు - కీస్తులో దేవుడు

తండీ, ఆయన యేకమైయున్నట్లు ప్రభువు ఖచ్చితముగ సెల విచ్చెను. కాని ఒకేవ్యక్తి అని చెప్పటిలేదు. మన గురువు ఆయన తండీకి ఈలాగు పార్చించెను: “తండీ - నాయందు సీవును సీయందు నేనును ఉన్న లాగున వారును మనయందు ఏకమైయుండవలెనని వారి కొరకు మాత్రము నేను పార్చించుటలేదు. సీవు నన్ను పంపితివని లోకము నమ్మివట్లు...” (యోవ్ 17:21-26). “తండీ నాయందు సీవును” అనే మాట చదివి దేవుడు, కీస్తు ఒకరే అను అసత్యముతో కూడిన ముగింపునకు కొందరు వచ్చిరి.

ఈలాంటి అబద్ధబోధలు వాక్యానుసారము కాదని చెప్పడానికి ఇక్కడ రెండు బలమైన వాక్యాధారాలున్నాయి. నెం. 1: యేసు తన పార్థనలో వారిని అనగా శిష్యులను గూర్చి పార్చించెను. “తండీ నాయందు సీవును సీయందు నేనును ఉన్న లాగున వారును మనయందు ఏకమైయుండవలెనని”. సీవును నేనును ఏకమైయున్నట్లు

శిష్టులును మనయందు ఏకమైయుండవలెనని (11వ వచనం కూడ చదవండి) పార్థించెను. యేసు మరియు దేవుడు ఒకేవ్యక్తి అయితే ఆ కారణాన్ని బట్టి యేసు, దేవుడు, శిష్టులు అంతా ఒకే వ్యక్తియై యుండాలి. వచనము శిథిలాఁ ఆయన యిట్లు చెప్పేను: “వారియందు నేనును నాయందు సీవును ఉండుటవలన వారు సంపూర్ణులుగా చేయ బడి ఏకమైయున్నందుని... మహిమను వారికి ఇచ్చితిని.” తండ్రి కుమారుడు ఏకమైయున్నట్టు శిష్టులు కీస్తుతోను తండ్రితోను ఏకమైయు న్నాన్నరు. అందరూ కలిసి ఒకే వ్యక్తిగా కాదు. దేవుడు, కీస్తు టైస్త శులు కలిసి ఒకే వ్యక్తియై యున్నారనుట అర్థరహితము !

నె. 2 : దేవుని కుమారుడైన కీస్తు, తండ్రియైన దేవుడు ఒకే వ్యక్తి కాదు. ఎందుకనగా యేసు భూమిమిదనుండి పరలోకమందున్న తండ్రిని పార్థించెను. ఈ పార్థిన యోహో 17:1లో చదవండి. “తండ్రి నా గడియ వచ్చియున్నది. సీ కుమారుడు నిన్ను మహిమపరచునట్లు సీ కుమారుని మహిమ పరచము”. మరల కవ వచనము చదవండి. “తండ్రి లోకము పుట్టకమునుపు సీయొద్ద నాకు ఏ మహిమ యుండెనో ఆ మహిమతో నన్ను ఇప్పుడు సీయొద్ద మహిమ పరచము” గమనించండి. దేవుని ఆయన తండ్రి యని సంబోధించెను. “సీ కుమారుడు నిన్ను మహిమపరచునట్లు” కుమారుని మహిమపరచము. ఈ మహిమ, లోకము పుట్టకమునుపు సీయొద్ద నాకుండెను.

దేవుడు కీస్తు ఒకేవ్యక్తి యనువారు, కీస్తు దేవుని కుమారుడనే సంగతిని తిరస్కరించుచున్నారు. యోహోను 17వ అధ్యాయంలో వారియబడిన ప్రఫువు పార్థినను వారు వేళన చేయుచున్నారు. తండ్రి, కుమారుడు అనే మాటలు వారికి అర్థం కావడంలేదు. “ఒక

కుమారుడు అతనికి తండ్రి కాగలడా? ఒక తండ్రి అతనికి కుమారుడు కాగలడా? దేవునికి కుమారుడున్నట్లయితే ఆయన యేసు, ఆయనకు తండ్రి ఉండెను. తండ్రి లేఖండ కుమారుడు లేదు. సృష్టిలో ఆదాముకు దేవుడు తండ్రియై యున్నాడు. దేవత్వమునందుగా మూడు వ్యక్తిత్వములను తిరస్కరించుట యేసు దేవుని కుమారుడని తిరస్కరించుటయే.

జకే ఆత్మ, ముగ్గురు వ్యక్తులు

బై బిలు ఆత్మ ఒకడే అని చెప్పాచున్నది కనుక దేవత్వమునందు ఒకేవ్యక్తి యుండెనని కలవరపరేచు కొండరు మతనాయకులు చెప్పాచున్నారు. దేవత్వమునందు ముగ్గురు వ్యక్తులున్నారు. అందు ఆత్మ ఒక వ్యక్తి. ఎచ్ 4:4-లో వైవాహేకమువలన “ఆత్మయు ఒక్కడే”, “ప్రభువు ఒక్కడే”, “తండ్రియైన దేవుడు ఒక్కడే” అని చెప్పబడినది.

ఇప్పుడు ఎంతమంది? కలపండి ఒకేఅత్మ, ఒకే ప్రభువు, ఒకే జీవుడు. ఒకటి, రెండు, మూడు. ఎంత సులభముగా నున్నది! అయినప్పటికీ, అబద్ధ బోధకులు ఈ కూడిక విషయంలో తమ పంథాలోనే యున్నారు. ఒకటి, రెండు, మూడు ఇలా లెక్కాపెట్టి జవాబు ఒకటని చెప్పట ఎంత హాస్యస్పదము. ఈ వచనాన్ని బట్టి తండ్రియైన దేవుడు మొదటి వ్యక్తి, కుమారుడైన కీస్తు రెండవ వ్యక్తి, పరిశుద్ధాత్మ మూడవ వ్యక్తి. ఈ ముగ్గురు వైవాహముగా నున్నారు.

కీస్తు శరీరమే దేవుని కుమారుడా?

కొన్నిసార్లు కీస్తు శరీరం దేవుని కుమారుడని ఆయన ఆత్మ ఒక వ్యక్తి కాదని కొండరి అభిప్రాయము. మనం పరిశీలిస్తే, సమా

ధిలో ఏమున్నది? దేవుడు, కీస్తు, ఆత్మ ఒక్కరే యైనయెడల,
యూదులు కీస్తును చంపినపుడు, తండ్రిని, కీస్తును, పరిశుద్ధాత్మను
కూడ చంపిరి. కీస్తు శరీరము మాత్రమేనా? కీస్తు శరీరము సమాధి
చేయబడలేదా? దేవుని కుమారుడు, దేవుడు సమాధిలో ఉన్నారా?
ఆత్మ సమాధిలో లేదు. యేసు భట్టు చెప్పేను. “తండ్రి నీ చేతికి నా
ఆత్మను అప్పగించుకొనుచున్నాననెను” (లూకా 23:46). యేసు
కీస్తు దేవుని కుమారుడు కాడనే అబద్ధ బోధను ఎవడు సమ్మగలదు?
ఆయన కేవలము శరీరమే అయితే, ఆత్మలను రక్తించునది కీస్తు అని
చెప్పట నాటక మే! యేముకలును మాంసమును ఆయనకున్నట్టు యేసు
చెప్పేను (లూకా 24:39). దేవుడు ఆత్మయని ఆయన చెప్పేను (యోహా
4 : 24). గనుక దేవుడు, కీస్తు వేర్చేరు వ్యక్తులని తెలియుచున్నది.

కీస్తు కనబడెను దేవుడు కవవడలేదు

దేవుడు కీస్తు వేర్చేరు వ్యక్తానందున శిష్యులు కీస్తును
చూచిరి. ఆయనతో నడిచిరి, మాట్లాడిరి. వారికున్నట్లు యేసునకు
యేముకలును శరీరము ఉండెను. ఆయన వారితో భోజనము చేసెను.
వారితో కలసి ఆయన పనిచేసెను. అయినప్పటికి “ఎవరయినను ఎప్పు
డైనను దేవుని చూడలేదని ఆయన చెప్పేను” (యోహా 16:16; 1:18).
ఆయన మృతిపొంది లేచిన తరువాత శిష్యులు ఆయనను చూచిరి.
పరలోకమునందలి తండ్రియొద్దుకు ఆయన ఆరోహణుడగుచుండగా
చూచిరి. ఇదే ఆఖరి వాగ్దానము “ఇదిగో నా తండ్రి వాగ్దానము
చేసినది మిామిదికి పంపుచున్నాను.”

తరువాత ఆయన పరలోకమునకు కొనిపోచడెను (లూకా
24:49-51 అ.కా. 1:9-11). కీస్తు భూమిమిద నున్నప్పుడు తండ్రి,
కుమారుడు పరిశుద్ధాత్మ పరలోకాన్ని భాలీచేసారా? దేవత్వమునందు
బక్కే వ్యక్తి యుండెనను బోధ అబద్ధ బోధయైయున్నది. [సశేషం

కీర్తి ఎవరు ?

(Who is Christ)

మొదటి శతాబ్దములో కొండరు కీర్తిను బాప్తిస్టమిచ్చు యోవోననియు, కొండరు ఏలీయా అనియు, కొండరు యిర్కైయా అనియు లేక ప్రీన క్తలలో ఒకడనియు చెప్పుకొని ఆయన దేవుని కుమారుడైన కీర్తి అనే విషయాన్ని విస్మరించిరి (మత్త 16:14-16). “ఇదిగో వీడు తిండిబోతును మధ్యపానీయుడు సుంకరులకును పాపులకును స్నేహితుడునని” కొండరు అభిప్రాయపడిరి (మత్త 11:19). “ఇతడు వడ్లవాని కుమారుడు కాదా? ఇతని తల్లి పేరు మరియు కాదా? యాకోబు యోసేపు సీమోను యూదా యనువారు ఇతని సోదరులు కారా? ఇతని సోదరీముడు లందరు మనతోనే యున్నారు కారా?” యని ప్రశ్నించిరి (మత్త 18:55-56). ఆకాలములో కీర్తి మానవుడే యని చాలా మంది అభిప్రాయపడిరి. ఆయన మనుష్యకుమారుడని (Son of man) పిలువబడేను. ఈయనలోని మానవ లక్ష్మాలను పరిశీలించాం.

దైవ మానవుడు

ఆయన ఆకలి గొనెను (మత్త 4:2). యేసు ప్రియాణమువలన అలసిపోయెను (యోవో 4:6). ఆయన నిదిగించెను (మత్త 8:24). చేదుకలిపిన దార్జీకూరసమును ఆయనకు తార్జిగనిచ్చి గాని ఆయన దానిని రుచి చూచి తార్జిగనొల్లకపోయెను (మత్త 27:34). ఆయన చిగ్గరగా కేక వేసి పారీణము విడిచెను (మత్త 27:50). “అయన మన ఘ్యుల పోలికగా పుట్టి, దాసుని స్వరూపమును ధరించుకొని, తన్న తానే రిక్షుగా చేసికొనెను. మరియు ఆయన ఆకారమందు మను ఘ్యుడుగా కనబడి మరణము పొందునంతగా, అనగా సిలువ మరణము

పొందునంతగా విధేయత చూపినవాడై తన్న తాను తగ్గించుకోను”
(సిలిపీ) 2:7-8).

యేసు జన్మించిన తరువాత ఆయన 30 సంవత్సరాల జీవితాన్ని గూర్చి (12 ఏండ్రవాడై యున్నప్పుడు జరిగిన ఒక సంఘటన తప్ప) ఎట్టి వివరము కీస్తు జీవిత నరిత్రీలో అనగా సువార్తలలో వార్యియ బడి యుండలేదు. బహుళ ఆయన ఆ సమయంలో భాలుడుగాను యావనస్థుడుగాను కుటుంబములో తనకున్న బాధ్యతను నిర్విర్తించి యుండవచ్చును.

ఈ వివరాలను ఒట్టి ఆయన మానవుడనే నిర్ణయానికి రాకూడదు. ఆయన మానవాతీతుడుగా మన మధ్యమంచే మనకు సరయిన మాదిరిని మనకివ్యాడం సాధ్యం కాదు. అందుకే ఆయన పాపరహితుడై నప్పటికిని “నీతి యాపత్తు ఈలాగు నెరవేర్చుట మనకు తగియున్నదని అతనికి ఉత్తరమిచ్చి, బాష్టిస్తుము పొందెను” (మత్త 3:15-16). ఆయన మానవుల మధ్య మానవునిగా పుట్టి మానవుల యొడల దేవుని చిత్తమేదో దానిని బయలుపరచెను.

ఆయన తల్లి గర్భములో రూపీంపబడిన విధానము ఒక మహా అద్భుతము. ప్రికృతి సిద్ధాంతమునకు వ్యతిరేకమైనది. “వారేకము కాకమునువు ఆమె పరిశుద్ధాత్మ వలన గర్భవతిగా నుండెను” (మత్త 1:18). ఈయన దైవతానికి యిది మొదటి బుఱజవు. “వారక్కుడ (బ్రాతైహేములో) ఉన్నప్పుడు ఆమె ప్రీసవదినములు నిండెను. తన తొలిచూలి కుమారుని కని...” (లూకా 2:6). ఆయన తల్లి గర్భములో రూపీంపబడిన తరువాత ఆయన తల్లి గర్భములో ఉండవలసిన కాలము విషయంలో అద్భుతము జదుగలేదు, ఆయన మానవుల మాదిరిగాసే జన్మించి వయస్సునందును జ్ఞానము నందును ఎదిగి బలము పొందెను.

మానవుల దేవుడు

ఆయన చనిపోయిన వారినిస్తే తం తిరిగి లేపి, వ్యాధిగ్రిఘః లను స్వస్థపరచి, కుంటివారిని నడిపించి, అంధులకు దృష్టిని ప్రిసాదించి, మూగవారిచేత దేవుని మహిమపర్చే స్వరాలు పలికించిన ఘుట్టూ లన్నియు ఆయన దైవత్యానికి నిదర్శనాలే. ఆయన మరణాన్ని జయించి తిరిగి లేవడం ఆయన నశించిన దానిని వెదకి రక్తించుటకు లోకమునకు వచ్చిన మనుష్య కుమారుడని విశదమగుచున్నది.

ఆయన “బోధల్లో దైవపేరిమ స్వప్తంగా కన్నిస్తుంది. పోలు చేసిన కీర్తిస్తు బోధనుండి ఒక వచనాన్ని చదువుదాం. “నీ శత్రుంపు ఆకలిగాని యుంచే అతనికి భోజనము పెట్టుము. దప్పిగాని యుంచే దాహమిమ్ము” (రోమా 12 : 20). ఈ బోధలు తైలి తప్ప మరక్కడా చూడలేము. శత్రువును పేరిమించి ఆతిధ్యమిచ్చే ఈ మహాన్నత పేరిమ ఎక్కడిది? సృష్టికర్తయైన దేవునిదేకదా! ఆ పేరిమ మానవుల మధ్య ఉండాలనేడే దేవుని కాంతు.

“పేరిమమార్తియైన కీర్తిస్తు మానవుడు దేవుడు. కీర్తి దేవుడా? అప్పును సృష్టియందు ఆయన దేవునితో నుండెను (అది కాం. 1 : 26 ఆది 3 : 22). తండ్రి, కుమారుడు, పరిశుద్ధాత్మ వీరు యేకముగా ఉన్నారు. “మహా దేవుడును మనరక్తమునైన యేసుకీర్తిస్తు మహిమ తొఱక్క ప్రిత్యక్షత కొరకు ఎదురు చూచుచు, ఈ లోకములో స్వాస్థ బుద్ధితోను, నీతితోను భక్తితోను బ్రితుకుచుండవలెనని మనకు బోధించుచున్నది” (తేతు 2 : 18).

“నీవు సజీవుడగు దేవుని కుమారుడైన కీర్తిస్తువని” పేతు చెప్పును (మత్త 16 : 16). “యేసు ప్రభువని నీ నోటితో ఒప్పుకొని

దేవుడు మృత్తిల్లానుండి ఆయనను లేపసని నీ హర్షయమందు విశ్వాసించిన యెండల నీవు రక్తింపబడుడువు” (కోమా 10:9).

కీర్తిస్తు దేవుని కుమారుడు, రక్తకుడు, ఆయనే సత్యము, మార్గము, జీవము, ఆయనే జీవాహారము, వెలుగు. ఆయన సంఘము నకు శిరస్సు, ఆ సంఘము ఆయన శరీరము.

పంఘు శివస్తున్న

కీర్తిస్తునకు పార్మిముఖ్యము లేదని వాదించే వారున్నారు. “ఆయనకు అన్నిటిలో పార్మిముఖ్యము కలుగు నిమిత్తము” (కొల్పు 1:18). ఆయన సంఘమునకు పార్మిముఖ్యము లేదనే దుర్దినాలలో మనం జీవిస్తున్నాము. “కీర్తిస్తు కూడ సంఘమును పేర్మించి, అది కళంకమైనను, ముడతమైనను అట్టిది మరి ఏడైనను లేక, పరిశుద్ధమైనదిగాను, స్వర్ణమైనదిగాను మహిమగల సంఘముగాను ఆయన తన యెదుట దానిని నిలుకబెట్టుకొనవలెనని, వాక్యములో ఉడకస్వానము చేత దానిని పవిత్రిపరచి, పరిశుద్ధపరచుటకై దానికొనకు తన్ను తాను అప్పగించుకొనెను” (ఎశ్వర్ణ 5: 25-27).

కీర్తిస్తు ఎవరు ? ఆయనకు సంఘములో గల సంబంధాన్ని మనం పరిశీలించాలి.

కీర్తిస్తు స్వరక్తముతో ఆ సంఘమును సంపాదించెను (అప్పా.కా. 20: 28). దానికొనకు తన్ను తాను అప్పగించుకొనెను. కీర్తిస్తు తన్ను తాను అప్పగించుకొని తన రక్తమును దేవికొరకై చిందించెనో అది పార్మిముఖ్యము కాదని చెప్పేవారిని ఏమనాలి ? కీర్తిస్తును కావాలను కొనేవారు ఆయన సంఘాన్ని కావాలని కోరుకోనడంలేదు. ఒకడు కీర్తిస్తులో ఉండాలంటే ఆయన సంఘములో వుండాలి.

ఎందుకంటే అది ఆయన శరీరం. సంఘము అవసరంలేదని,

శాప్తిస్నం అవసరం లేవని ప్రిఫురా. (భోజనం అవసరం లేదని చెప్పే
వారు కీస్తుకు వికోధులు.

సంఘము, కీస్తు వేరు కాదని చెప్పే వాక్యము సారమైన
బోధులో నీవుండాలని కోరుకొంటున్నాము. సంఘమునకు ప్రాము
ఖ్యము లేవని చెప్పే వేలాది మంది జనసమూహాల్లో నీవుండకూడదని
మనసార కోరుకొంటున్నాము.

కీస్తు సంఘమునకు శిరస్సు. ఎథర్ 1 : 22

స్నేహితుడా, ఈ విషయాన్ని విస్మరించవు !

— E. K. V. ప్రిసాదరాలు, చయ్యారు.

Regd. No. H/KD—45/KD.H.O.

From
S A T Y A W A K K U
P.O. Box. 80
KAKINADA-533 001

No.

To

.....
.....
.....
.....